

VÖRÖS LOBOGÓ

Az R. M. P. Arad-városi és rajoni bizottsága, a városi és rajoni néptanács lapja

XII. évfolyam,
3438. szám
—
4 oldal,
20 bani
—
1956,
március 13,
kedd

Lapunk tartalmából

- A szocializmus építése, a béke megvédése jegyében szavaztak városunk és rajonunk dolgozói (2. old.)
- Allandósítják a politikai szervezőmunkát (3. old.)
- Nem olyan nagy dolog... (3. old.)
- Tapasztalatcserék Sztálinvárosban (3. old.)
- Megkezdett a Szovjetunióba Szíria moszkvai nagykövete (4. old.)
- Egyezmény a Jugoszláv Szövetségi NK és a Német Szövetségi Köztársaság között Nyugat-Németországnak Jugoszláviával szembeni tartózkodási kérdésében (4. old.)
- A parlamenti ut felhasználásának lehetősége a szocializmusba való átmenetben (4. old.)

A szocializmus építése, a béke megvédése jegyében szavaztak városunk és rajonunk dolgozói

Nemrég bujt elő az ég peremén a nap, hogy sugaraival bearanyozza a választási körzetek felé siető férfiak és nők lépteit. A napsugarak még nem tudják eloszlatni a télutó hidegét, de ahogyan vidáman megcsillannak az itt-ott található hófoltokon, bizonyoság: rövidesen eljön a tavasz. Erzik ezt az emberek és e biztató tény a felhőtlen égből, mégjobban arra ösztönöz, hogy már korareggel meginduljanak és állampolgári jogukat gyakorolják.

Mennyi lelkesedés, tűz és öntudat áramlik a választókörből, akik jól tudják, hogy minden leadott szavazat erősíti népi demokratikus rendszerünket. Tudják, hogy a Népi Demokrácia Frontjának jelöltjeire leadott szavazatukkal a megválasztott képviselők útján cselekvően részt vesznek az állampolgári, az állam irányításában, amely az övék, a dolgozóké.

Ilyen lelkes öntudattal, határozott céllal indultak meg március 11-én reggel országzszerre és így Aradon is a választókör végtelenségeitől mentes, hogy éljenek alkotmányunkban biztosított jogaikkal.

Alkotmányunk egyforma jogokat juttat minden állampolgár számára. A választókörökben, ha a különböző választóköröket látogatjuk, ott találjuk a románok mellett a magyarokat, a németeket és más nemzetiségűekhez tartozó dolgozókat, akik egyformán szeretettel adják le szavazataikat a román, magyar, német, zsidó vagy szerb jelöltekre. Miért teszik ezt? A válasz egyszerű. Pártunk lenini nemzetiségi politikája ledöntötte az évszázadok alatt mesterségesen felépített választóköröket, amelyeket a mindenkor uralkodó osztályok emeltek a különböző nemzetiségűekhez tartozó, de egyformán véresen kihasználó néptömegek közé.

Nagyszerűen hirdeti ezt a megállapítást például a 12. választási körület. A TEBA gyár klubja előtt elhelyezett táblán a román Lup Vasile jelölt neve mellett ott olvashatjuk Sipos Erzsébet és Mittelmann Alfréd nevét.

De nemcsak ezt a tényt kell kiemelnünk. A román nép és a különböző nemzeti kisebbséghez tartozó dolgozók nagyszerű megállapításainkra, önmaguk boldog életére, a nyugodt jövőre szavaznak. A gyárak dolgozói, a termelői szorgalmas szántó-vetői, a néphez hű értelmiségiek, a mind nap-sugorabbá váló jelenre és a még boldogabb jövőre adják szavazataikat ezen a tavaszidőre szép márciusi vasárnapon.

A felvonuló dolgozók között a különböző választási körületekben sok olyan névvel találkozunk, akikre valóban büszkének lehetünk. Dragan Elena képviselőjelölt például a „December 30” gyár kultúrtermében lévő választókörületben szavaz. Az üzem fonódójának állampolgárija. Átlagosan 4-5 százalékkal túlteljesíti ter-
vét. Kifogástalan minőségi munkával járul hozzá a

II. pártkongresszus irányelveinek valóra váltásához. Ott szavaz Bocancea, a Rosher szövűde elnökének, aki-
nek túlteljesítése 10-12 százalék között volt. A
záró és így sorolhatnánk fel véget nem érően mindazo-
kat, a termelésben vagy az értelmiségi munkában élén-
kedő dolgozókat, akiknek példáját mind többen és töb-
ben követik. Erre népi demokratikus rendszerünk
megszilárdítása annak a nyugdíjas tanárnak is, aki a
Népi Demokrácia Frontja jelöltjére adta le szavazatát,
mert rendszerünk szilárdsága nyugodt, gondatlan öreg-
séget biztosít számára.

Folyik a szavazás, lelkes a hangulat, s a nagy
érdeklődés mellett néhány kedves és ugyan-
akkor megható epizód is feljegyezhetünk, amikor
sorrajártak a különböző körületek. A hatalmas érdeklő-
dés arányaira jellemző, hogy például a 15. választó-
kerületben negyedik tíz több mint négyszáz választó
szavazott, a 27. számú Gradiste-telepi körületben pe-
dig háromnegyed tíz több mint 300 volt a leadott
szavazatok száma. A „December 30” gyár kultúrtermé-
ben 11 óráig az ötszázait is túlhaladták. A választókör-
ületben tisztában vannak a szavazás technikájával,
mégis előfordult néhány kedves jelenet. Különösen
azok a fiatalok izgatottak, akik ma állottak életükben
először a szavazóurnák előtt. Az idősebbekkel is elő-
fordul, hogy izgulnak. Egy néni a 27. vá-
lasztókörületben aggodalmaskodva kérdezte: „Mindkét
szavazócédlűt egy urnába dobjam?” Az elnök meg-
nyugtatta: „Bizony mindkettőt egy helyre.” Egy másik
kerületben, bár ez sok helyen megtörtént, a család
együtt jelent meg szavazni. Apa, anya és a kislánya.

A gyermek vágyakozva nézte, amikor szülei kézbe kap-
ták a szavazócédlűt és eltűntek a jükkében. Megkérdezte: „Anyu, én nem szavazhatok? Pedig ugy-
szeren.” „Nem, — vallotta be küss szűgyenkezve a
választó. — Majd később, mert tetszik tudni a vasár-
nap ebédét jözi.”
Megható jelenetek voltak tanui a 12. számú vá-
lasztási körületben. Egy magas, életérés jérít ketten
nyomogattak. Tapogatózó, bizonytalan járás után itélve
támogban feltűnt, hogy vak. Eljött, hogy szavazzon,
mert tudja, hogy népi demokratikus rendszerünk bizo-
sítja szerencsétlenségében is az emberhez méltó életet.
Amikor e sorok napvilágot látnak, a választás már
országzszerre lezárult. Rövidesen a rádió, a táviró és
az újságok egymással sorozatosított olombetűi, szerte
az országban, hírülviszik a Népi Demokrácia Frontjá-
nak győzelmét, amellyel dolgozó népünk — természet-
tett pártunk és kormányunk bölcs politikája mellett —

Szavaz az éjszakai váltás

Az óra mutatója már majdnem 7-et jelzett. Még néhány perc és a „December 30” gyárban leállnak a gépek, az éjszakai váltás befejezi munkáját. A választás napján a kör-
nyék lakói, a 3. számú választó-
körülethez tartozók nem a megszokott
úton térnek haza munkahelyükről. A
gyár klubja felé indulnak, hogy az
NDF jelöltjeire szavazzanak.

A folyosóról vidám kacaj hallat-
szik, majd kinyílik az ajtó s vidám
leánysereg jelenik meg. Megkezdtek
a 18 évesek, hogy leadják életük első
szavazatát, hogy először életükben
éljenek állampolgári jogukkal. Amint
belepnék a szavazóhelyiségbe, az
előbbi mosolyt komolyság váltja fel.
Szavazólappal a kezükben egymás
után lépnek a fülkébe, néhány má-
sodperccel később pedig az összehaj-
tott lapokkal az urna elé járulnak.
Az NDF jelöltjeire szavaztak. Az urn-
ába elsőnek a fonódóból Major Ilo-
na helyezte szavazócédlűt, ő követ-
te a szövűdeből Nitu Maria, Mo-
reanu Elena, Amariuta Eleonora, a
fonódóból Axinte Maria, Gavrilu
Eugenia, Aminaloie Eugenia, Stel-
macov Elena.

Egyre többen érkeznek a hosszú
asztal elé, ahol a szavazó cédlűt
veszik át. Most került az urnába
Antalik Eitel szavazólappja. Az éjszaka
jó munkát végzett a szűes szövűde-
ben, ahol 22 év óta dolgozik.

Közben leszavazott Lengyel Já-
nos is, aki ma reggelre szép ered-
ményt teljesített. Március 11-ét 135
százalékos normatelteljesítéssel köszö-
ntötte, s Fleyer gépet ragyogó tisztán
hagyta magára ezen a napon.
Cadar Sidonia, a négygyermekes
édesanya, a Rosher szövűde mun-
kásnője gépeitől egyenesen a szava-
zóhelyiség felé tartott. Gyermekét
boldog életére adta szavazatát.

A Rosher szövűdeben a 27. minő-
ségi brigád mestere Mikó Ferenc.
Az éjszaka is 56 szövűde gépet
munkája felett örködött. A gépektől
a szavazóhelyiségbe vitt az útja,
hogy már a kora reggeli órákban
leadja szavazatát a nép képviselő-
jelöltjeire.

Az új mezőgazdasági társulás tagjai

Keleten még alig
kezdett világosodni, az
utak már sűrűn
néztek az emberáradattól.
Fakert község és
Szentlányfalva dolgozói
ánnepi öltözve siet-
tek a választóhelyiség-
be.
Ílyen Sere Lajos elv-
társ, a szentlányfalvi
mezőgazdasági társulás
tagja, miután leadta
szavazatát, kijelentet-
te:
— Örömmel szava-
zok Sziksz Magdára,
az NDF képviselője-
jelöltjére. Sziksz elvtár-
sot jól ismerem. Több
alkalommal találkoztunk
a választások
előtt és megbeszéltek
a tennivalókat. Sziksz
elvtárs, mint néptá-
nási képviselő, eddig
is tevékeny munkát
fejtett ki a közügyek
intézésében. Január-
ban huszonkét család-
dal mezőgazdasági

társulást alakítottunk.
A társulás tag-
jai határozatlan kü-
zenek a természet-
választások napján,
a társulás tagjai büsz-
kén adják szavazatát
az NDF jelöltjére.
Deheleanu Vasile, a
mezőgazdasági társu-
lás elnöke, Puscas
Ioan titkár már a kora
reggeli órákban
megjelentek a szavazó-
központban. Herbai
Ioan elvtárs, a fakter-
tis mezőgazdasági tár-
sulás tagja is boldogan
szavazott az NDF je-
lőltjére.

Amikor a Népi
Demokrácia Frontja
jelöltjeire szavazok,
— mondotta Herbai Ioan
elvtárs — tudom, hogy
saját érdekeinket vé-
delmezem.
Hasonlóan nyilat-
koztak a mezőgazda-
sági társulás többi tag-
jai is.

Kollektivisták a szavazók élén

Szentpál falu dolgozó
parasztiái már vasár-
nap reggel 6 órakor
megérkeztek a soíro-
nyai szavazóhelyiség-
hez. Elsőnek a kollekti-
visták és a mezőgazda-
sági társulás tagjai
léptek az urna elé. Sza-
bados Mihály kollekti-
vistája, miután leszava-
zott, munkatársaihoz
fordult és ezeket mon-
dotta:
— Ugy érzem, hogy
teljesítettem a haza-
iránti kötelezettségemet.
Tudom azt, hogy család-
dom boldog jövőjére
szavaztam.

Vele együtt volt
leánya, Szabados Er-
zsébet, aki nemrég

töltötte be a 18. élet-
évét és most szavazott
először. Ő is szorgal-
mas kollektivistája.

Ezután Stadler Béla,
a szentpáli mezőgazda-
sági társulás titkára
adta le szavazatát az
NDF jelöltjére. Stadler
elvtárs úgy készült a
szavazásra, hogy letér-
lesztette első negyedévi
adóját és kifizette az
államnak járó kvótát.

Igyekeztem az
első között szavazni,
mert jóleső érzés a nép
jelöltjeire választani.
Tudom azt, hogy család-
dom boldog jövőjére
szavaztam.

Éltermelők

Már a kora reggeli
órákban nagy ember-
csoporthoz érkezett a zi-
mándujfalvi szavazó-
helyiség elé. A község-
hez tartozó falvak —
Zimándköz, Andrei Sa-
guna, Ötvenes — hon-
polgárai is, ki gyalog,
ki pedig szekéren, már
jóval hat óra előtt
megérkeztek. Fiatalok
és idősek egyaránt arra
törekedtek, hogy az el-
ső között tegyenek
elegendő hazafias kötele-
zettségüknek.

A szavazóbizottság
tagjainak sok a dolga,
mert csoportosan ér-
keznek a választók.
Közvetlenül virradat
után érkezett Horváth
Sándor és Molnár Mi-
hály, a község legjobb
gazdálkodója.

Molnár Mihály téli
sapkáját feljebb toltá
homlokán és végighor-
dozta tekintetét a bi-
zottságon. Egész lényét

jóleső érzés hatotta át:
a nép jelöltjére szava-
zhat.

Mennyire mélyse-
gesen demokratikus el-
veken alapszik ez a
mai választás — mon-
dja. — Olyan képviselő-
ket jelöltünk, akik mel-
tőké a nép bizalmára.
A mi utcánkban is —
folytatta — igazán be-
csületes, jóvaló elv-
társak jelöltünk, Mé-
hész Györgyöt. Vala-
mennnyien elismeréssel
beszélünk róla.

Molnár Mihály a
legjobb cukorrepater-
melő hírében áll Zi-
mándujfalun, sőt a kör-
nyéken is. Örömmel
mondja, hogy 1945 óta
foglalkozik cukorrépa
termesztéssel. Az elmúlt
évtizedben 0,60 hektáron
163 mázsa cukorrépát
termelt.

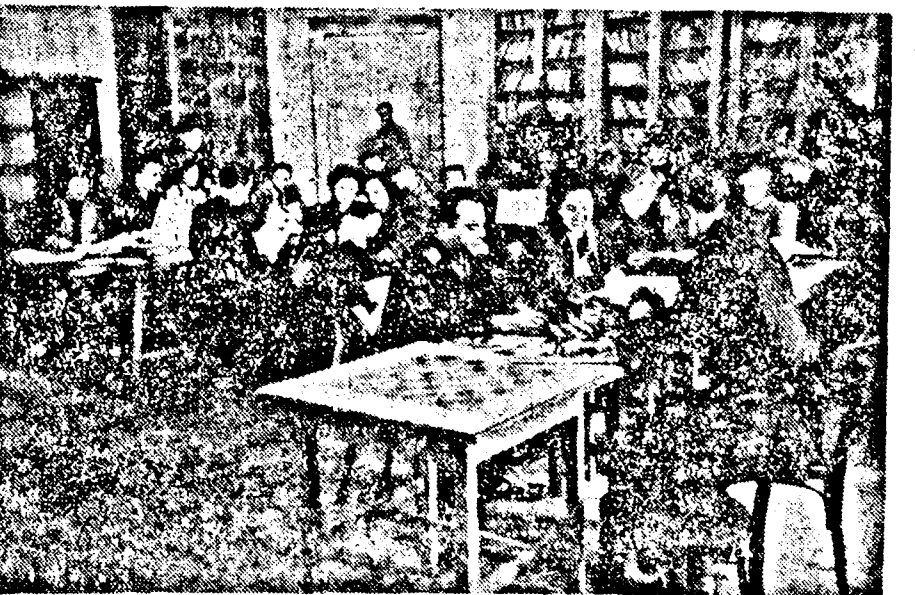
— Az idén egy hek-
tár cukorrépa termés-
zésére kötöttem szerző-

dést — teszi hozzá né-
mi büszkeséggel.

Az elmúlt évben Ba-
kos István érte el a
rekordot a cukorrépa
termesztésében. Har-
minc annyi földön 132
mázsa termelt. De az
egy hold buzávetés 13,5
mázsa, egy másik hold
pedig 30 mázsa tenge-
rit termelt, tehát az
összes gabonaféléknél
bőveses termést ért el.
Bakos elvtárs már reg-
gel jelen volt a szava-
zónál és bizalommal
szavazott az NDF je-
lőltjére.

A község éltermelői
között láthatunk Botlik
Istvánt, aki 0,60 hek-
táron 200 mázsa cu-
korrépát termelt, a
kommunista Kovács
Annát, aki 0,30 hek-
táron 105 mázsa cu-
korrépát termelt és a töb-
bieket. Az éltermelők a
szavazásban is éljen-
tek.

A Választók házában

A városi néptanács épületében, a szavazóhelyiség mellett rendez-
ték be a Választók házát. A választás napján is többen összegyűltek itt,
rádiót hallgattak, újságokat, vagy folyóiratokat olvastak s így kele-
mesen és hasznosan töltötték idejüket.

A CFR fűtőházban

A ködös koratavaszi hideg le-
vegő pirosra csípi az emberek
arcát. Öregek, fiatalok cso-
portosan igyekeznek a CFR fűtőhá-
zál létesített szavazóhelyiség felé,
hogy szavazatukkal tegyenek hitet
népi demokratikus rendszerünk mel-
lett.

— Siessünk, fiaskám, szeretném,
ha az első között lennék — buz-
ditja unokáját Szabó János, idős
nyugdíjas.

Bizony, a fiatalat sem kell sokat
biztatni, siet az magától is, hiszen
nem kis dolog, ha az ember életében
először szavaz.

Előbujik a tavaszt ígérő nap. Egy-
re többen gyűlnek össze a szavazó-
helyiségben. A szavazók közül sokan
ott maradnak. A kulturagrációs cso-
port műsorát szeretnék látni. Nem so-
káig kell várniok, mert már a kora dél-
előtti órákban népi viseletbe öltözött
fiatalok vegyülnek a várakozók kö-
zé. Közülük sok a fiatal fiú, lány, töb-
ben most szavaznak először. Negru
Iustin, a CFR fűtőhelyi ilju dolgo-
zója például egy fél órával ezelőtt
hagyta el körzete szavazóközpontját.

Kipirult arccal meséli első választási
élményét. Alig mond pár szót,
már is elvegyül táncos társai közé.
Néhány rendezői utasítás és kezdő-
dik a román nemzeti tánc.

De térjünk vissza az urnákhoz.
Ille Ioan mozdonyvezető jön ki a
szavazófülkéből. Boldog, mert a vá-
lasztások tiszteltetésére a múlt hónap-
ban 39 tona fűtőanyagot sikerült
megtakarítania.

A szavazóhelyiség mellett „Vörös
sarok” termében az 500-asok cso-
portjára hívják fel a figyelmet. Vidá-
man beszélgetnek. Ok már szava-
zotak. Hogy miről beszélnek? Hát az
utóbbi hónapban végzett munkájuk-
ról. Ugy látszik, nem fogynak ki a
szóból. Ki mennyi fűtőanyagot taka-
rított meg, hogyan sikerült a vonat-
közlekedés pontos idejének betartá-
sa és hasonló kérdések képezik a vi-
ta tárgyát.

Neagu Ioan a választások tiszte-
letére például 33,8 tona fűtőanya-
got takarított meg.

Természetesen a választások
után is igyekszem ugyanolyan jól
dolgozni, hiszen minden kis megta-
karításból saját magunk, egész dol-
gozó népünk jólétét emeljük, —
mondja Graur Gheorghe munkatársá-
nak. Graur elvtárs arról beszél, hogy
a jövőben Papavin módszerét fogja
munkájában alkalmazni.

Brinzas Miron autómotorvezető és
Teodorescu Mihai szintén szép telje-
sítésménnyel fogadták a választások
napját.

Sánta Ferenc, nagy tapasztalattal
rendelkező mozdonyvezető lép a cso-
porthoz. Nagy szeretettel beszél két
gyermekéről, akiket gondosan nevel.

Estefelé már egyre kevesebb vá-
lasztó érkezik a szavazóhelyiségbe.
Akinek csak nem akad valami sür-
gős tennivalója, igyekezett a délelőti
órákban eleget tenni e hazafias
köteletségnek.

Első a termelésben, első az urna előtt

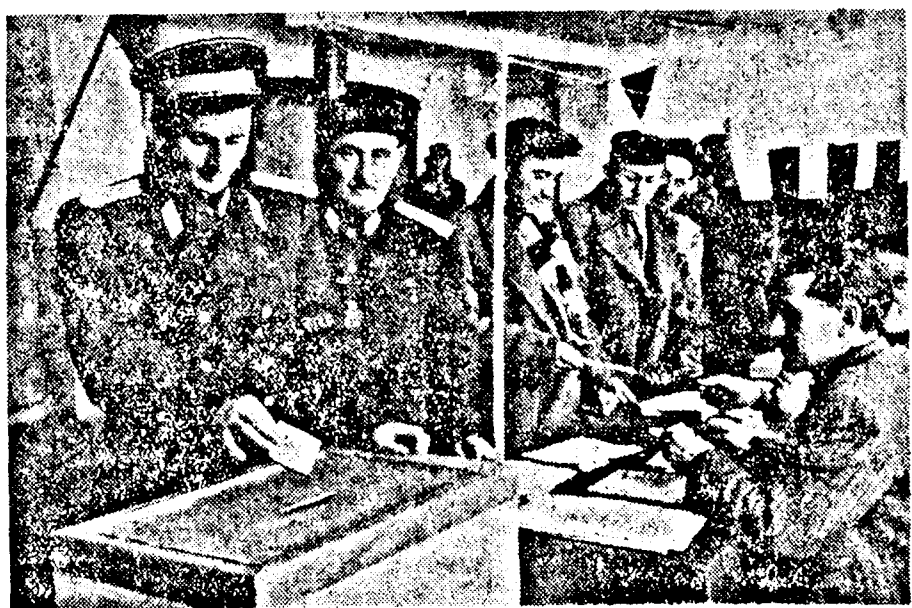

A „G. Dimitrov” gyár munkásklubjában berendezett 24. számú szava-
zóhelyiségben az első szavazatot Dumitrică Radu adta le. A gyár va-
gonosztályán dolgozó 2. számú IMSz szerelőbrigád felelőse ő. A brigád
szorgalmas tagokból áll. Ezt bizonyítja az is, hogy februárban 124 szá-
zalekkel túlteljesítették tervüket és így március 1-től már 1957 márciusi
feladataik valóra váltásához kezdtek. A néptanácsi képviselőválasztások
tiszteltetésére szervezett ünnepi műszak napján 183 százalékkal teljesítették
tul előirányzatukat.

Dumitrică Radu most szavazott először életében s elsőnek jelent
meg a szavazóhelyiségben.

— Elenjáró brigád felelőse vagyok s ezért első akartam lenni a
szavazásnál is — mondotta Dumitrică Radu elvtárs.

Képünkön: Dumitrică Radu látható, amint több munkatárs kíséreté-
ben kilép a „G. Dimitrov”-gyár munkásklubjában berendezett szavazó-
helyiségből, miután leadta szavazatát.

Ille Ioan, Sánta Ferenc és Neagu Ioan, a CFR fűtőház 500-as mo-
zdonyvezetői együtt jelentek meg a szavazásnál március 11-én. Képünkön
a három mozdonyvezető látható, amint a szavazólappokat átveszik.

A szocializmus építése, a béke megvédése jegyében szavaztak városunk és rajonunk dolgozói

Románok, magyarok, bolgárok, németek együtt szavaztak

Alig múlt 5 óra, de a vingai kultúrthozzá közelített 1. számú szavazóhelyiségnél már többen állnak a türelmetlenül várják a 6 órát, hogy a Népi Demokrácia Frontja jelöltjeire szavazhassanak. A vingai román dolgozók testvériségben a nemzeti kisebbségi dolgozókkal, szoros egységben a párt és a kormány körül, jelentek meg az urnák előtt, hogy a szebb és boldogabb holnapra szavazzanak.

A szavazóhelyiség bejáratánál kitűzött nemzeti és vörös színű zászlót enyhén leageti a márciusi szél. Visky Teréz, a vingai „Hristo Botyev” kollektív gazdaság tagja is ott áll az első sorban s arra vár, hogy megkezdődjék a szavazás.

Az eddig megtartott néptanácsi képviselőválasztásokon is az első között szavaztam, — mondja büszkén Visky Teréz. — Most sem akarok lemaradni — toldja meg a szót. — Jól tudom, hogy szavazatommal én is hozzájárulok a Népi Demokrácia Frontjának választási győzelméhez, amely szebb és jobb jövőt jelent számunkra és gyermekeink számára.

Visky elvtársnő büszkén beszél Mátyás nevű fiáról, aki traktorista az orcfalvai gép- és traktorállomáson és örömitől csillog a szeme, amikor unokáját, a kétéves Jánoskát emlegeti.

Kissé elgondolkozik, majd így folytatja:

— A múltban sokat szenvedtünk, mint nemzeti kisebbségiek. Szegénység és nyomor volt az életünk. Férjemet együtt a kulákokkal dolgoztunk éhbéért. Népi demokratikus rendszerünk éveiben, de különösen amióta beletűnt a kollektív gazdaságba, lényegesen megváltozott az életünk.

— A terményelosztáskor például 15 mázsa búzát, 17 mázsa kukoricát és más egyebet kaptunk.

Közben mind többen érkeznek a szavazóhelyiséghez. Pontosán hat órakor megkezdődik a szavazás. Visky Teréz az első között szavaz.

Az újonnan érkező választópolgárok között ott van Buda Pascu egyenlő gazdálkodó dolgozó paraszt, Stepanov Mátyás kollektívista és még több román, magyar, bolgár, német nemzetiségű dolgozó, akik együtt szavaznak a Népi Demokrácia Frontja jelöltjeire.

Stepanov Mátyás és felesége, Magda is, boldogan lépnek az urna elé. Az ő életük is sokat változott az utóbbi években.

— A múltban, bár három hektár földem volt, mégis szegénységben éltem — idézi fel szomorú emlékeit Stepanov Mátyás. — Köszönöm a pártnak és a kormánynak, hogy megmutatta az új élet útját, a közös gazdálkodás útját. Amióta kollektívista vagyok, — folytatja — élet-színvonalunk gyökeresen megváltozott. Elég, ha megemlítem azt, hogy zárszámadáskor 20 mázsa búzát vittem haza. Ennyi búzám még soha sem volt. Bizalommal szavaztam a Népi Demokrácia Frontja jelöltjeire.

Szavazni jött a 89 éves Ruszinov Mátyás is, 70 éves feleségével, Annával. Görbe botjára támaszkodva, apró léptekkel közeledik az urna elé s gondosan, egyenként dobja be a szavazólapokat.

A hétosztályos magyar iskolánál létesítették a 2. számú szavazóhelyiséget. Itt is, csakugy, mint az 1. számú szavazóhelyiségénél, már jóval 6 óra előtt nagyszámú választópolgár jelent meg. Elsőnek Rézván Mária IMSz-tag, párttagjelölt, lép be a

szavazóhelyiségbe. Arc kifejezéséről látszik, hogy nagyon várta ezt a napot, hiszen először szavaz életében.

Miután bedobja a szavazólapokat az urnába, az ajtó felé tart, amelynek küszöbét éppen most lépik át szülei, Rézván Antal és Julianna.

— Hát csak megelőztél minket — mondja, mosolyra huzódott szájjal édesapja.

— Mint IMSz-tag és párttagjelölt, jó példával akartam élenjárni a többi először szavazó fiatal előtt — válaszolja büszkén Rézván Mária.

Rézván Antal az ismerősök felé fordul s a leányára mutatva mondja:

— Már négy órákor felkelt, csak-hogy első legyen a szavazáson.

Néhány perc múlva vidámarcu fiatalok csoportja lép be a szavazóhelyiségbe: Urban Gheorghe, Halász Pál, Dohor Antal és még több fiatal, nemzetségre való tekintet nélkül, együtt jött szavazni a Népi Demokrácia Frontja jelöltjeire. Valamennyien most szavaznak először. Ők is örömmel lépnek az urna elé, mert tudják, hogy a békére, a jólétre, drága hazánk további felvirágztatására szavaznak.

Hegedűs István

Képünkön: az előtérben Bánszki János, a vingai „Hristo Botyev” kollektív gazdaság kertészeti brigádjának tagja a szavazó urna előtt. A háttérben Bosilkov Domenica kollektívista asszony látható, amint kilép a szavazófülkéből. Mindketten a vingai 2. számú szavazóhelyiségben szavaztak.

A Mihai Viteazul téri szavazóhelyiségben

Még élnek a felszabadulás előtti választások emlékei, önkéntelenül is szuronyos katonákat, csendőröket képzelt a Mihai Viteazul téri szavazóhelyiség előtt.

Természetesen a fegyveres örök választásokkal kapcsolatos emléke is mindjobban elvész a múlt sötét ködében, mint sok minden más, ami a régi rendszer keserveire emlékeztet.

Mintha hazatérnének a választók, amikor belépnek a szavazóhelyiség kapuján.

Bent a teremben derűs, de a nagy feladat tudatától sugárzó arcok láthatók. Idősek és fiatalok, nők és férfiak egymást váltva lépnek be a hat szavazófülkébe, hogy onnan összehajtott szavazólapjával járjanak az urnához, amelybe a boldogabb jövőjükre adott szavazatukat helyezik el.

Még napi pályája első szakaszán van a nap, amikor máris többszázan adták le szavazatukat ebben a helyiségben. Mielőtt a piac bevásárlásukat elvégeznék a háziasszonyok, a szavazóhelyiségbe lépnek, hogy aztán a végzett kötelesség jóleső tudatával válogassanak a piac dúsz portékái közül.

A Mihai Viteazul téri szavazóhelyiségben adta le szavazatát Majjinkó István, a „I. Ranghej” gyár él munkása, képviselőjelölt is és a szavazók között egyre gyakrabban tűnnek fel ismerős arcú emberek, akikre megbecsüléssel tekint a város lakossága.

A szavazó bizottság vezetősége: Dragan Vichentie elnök, Geraci Dezső alelnök és Weiszberger Béla titkár elhatározták, hogy Geraci Dezső vezeti azt az IMSz tagokból álló bizottságot, amely a szavazókörzethez tartozó egyesített kórházai keresel fel, lehetővé téve a könnyebb betegek számára állampolgári jogait gyakorlását.

A jövőbe vetett bizalom sugárzik a szavazó kórház ápolók arcáról

Az aradi kórház egyike azoknak a vívmányoknak, amelyek népi demokratikus rendszerünk ember iránti gondoskodásáról tanúsítanak. A múltban borzadva gondoltak az emberek arra, hogy valaha a nyomorúságos kórházba kerülhetnek. Ma a tiszta, világos, jó levegőű kórház átlátszó lakói teljesen fogadják a mozgó urnával megjelenő bizottságot.

Képünkön Ruck Magda, szentannai tanítónő szavaz.

Az első három választó

A TEBA gyár munkásklubjában berendezett 12. számú választóhelyiségben már a kora reggel nagy volt a forgalom. Többen már hat óra után pár perccel megjelentek a választóhelyiségben, — sokan az éjszakai váltásban dolgozók közül, mielőtt haza indultak volna, előbb leadták szavazatukat.

A választóhelyiség első három szavazója Iancu Constantin, Winterkorn Erzsébet és Diósi Rozália volt. Iancu Constantin IMSz-tag, a befejező osztály élmunkása első volt a szavazásnál és életében is most szavazott először. Azt mondogatta, azért igyekezett első lenni a szavazásnál, a termelésben is élenjár.

A második szavazó Winterkorn Erzsébet, a csévéző élmunkása volt, aki a szombatról vasárnapra virradó éjszakai váltásban dolgozott. A harmadik szavazó pedig Diósi Rozália, a befejezőosztály élmunkásnője. Ő hazulról jött és úgy igyekezett, hogy az első között adja le szavazatát a Népi Demokrácia Frontja jelöltjeire.

Diósi Rozália élmunkásnő így nyilatkozott a választásokról:

— Örömmel adtam le szavazatomat a Népi Demokrácia Frontja jelöltjeire, hiszen tudom, hogy ezzel az államhatalom helyi szerveit, a néptanácsokat erősítem. Természetesen a képviselők csak akkor végezhetnek majd eredményes munkát, ha mi — választók — támogatjuk őket tevékenységükben.

Lechner Emma, levelező.

Kulturmegnyilvánulások március 11-én

Jelenlős nap volt március 11 városunk dolgozóinak életében is. Az államhatalom helyi szervei működésének irányítását a választók ezáltal is olyan emberekre bízták, akik becsülettel megállják helyüket a munkában és a közéleti tevékenységben is az élenjárók közé tartoznak. Az állampolgárokat ünnepi hangulat töltötte el. Abból a tudatból fakadt ez, hogy saját életüknek állandóan jobb, gazdagabb tételében semmi sem gátolja már őket. A jókedű, az ünnepi hangulat főleg a szavazóhelyiségek szomszédságában jutott kifejezésre. Az üzemek, intézmények, iskolák műkedvelői, az állami színház tagjai, a népi művészeti középiskola tanulói, a szavazók.

A TEBA GYÁR KLUBJÁBAN délután a gyár műkedvelői mutattak be változatos, színvonalas műsort. A jelenlévőknek nagyon tetszettek Timofte Elena és Simon Cornel énekszámai, a nép- és tömegdalok, amelyeket a gyár zenekara adott elő, a szájharmonika számok. Szavaltokban sem volt hiány. A tehetséges, sokoldalú Timofte Elena szépen meggyőzően szavalt G. Cosbuc „Dusmancela” című költeményét, Rațiu Aurelia pedig erőteljesen adott kifejezést Eugen Frunză a hazaszeret érzésétől áttűrt „Frumoasa est! patria mea” című versének.

A TEBA gyár klubjában a délutáni órákban az aradi népi művészeti iskola tehetséges növendékei szerepeltek. Fiscuteanu Monica Mozart szonátáit zongorázott sok átérzéssel és finom színezéssel. Marmor Erzsébet zongorán Glinka polkáját adta elő. Izrael József Bocherini menüettijével, Harabagiu Ana egy szonátával szerepelt. Donciu Doru és Opreanu Miruna sikerült zongora számait után Tuch György és Kalkó Károly klarinéton Mozart menüettjét játszották el a közönségnek.

A műsort az újonnan jött nézők Dimítriu Silvia zongoratanárnő és Baril Ferenc klarinét tanár növendékeit, többször is megismételték a délutáni folyamán.

A „G. DIMITROV” gyár klubjában reggeltől késő estig hangzott az ének, a zene, a szavalt, táncos fiatalok lábától döngött a padozat. A gyár nagyszámú műkedvelő gárdájának mindegyik tagja lelkesedéssel, örömmel vett részt a színvonalas műsorszámok bemutatásában. Délelőtt a táncosok és a fuvószenekar tagjai buzgólkodtak, hogy előadásukat még több keretért adjanak a nap ünnepi jellegének. Délután a szavalk és az énekesek tettek ki magukat és tanuszkodtak arról, hogy komolyan készülnek a IV. országos kulturversenyre. A szebbnél szebb román népdalokat, felváltva Blagaila Gheorghe, Nadaban Ioan, Jurca Constantin, Ostropov Maria, Petre Gheorghe és Lipitor Gheorghe énekeltek. Hangszeresekkel Hess János, Geck Ferenc és a Groza-házaspár szerepelt, a különböző humoros-szatirikus monológokat, valamint G. Cosbuc, A. Toma és V. Tulbure verseit Zoltán György, Popescu Romeo, Ciutariu Ioan, Niculescu Nicolae és mások adták elő jó felkészültséggel, mélyzesszel.

DÉLELŐTT 10 ÓRA. Vidám zenező csendül fel a 3. számú középiskola egyik földszinti tantermében. A 13. szavazókörzet szavazóit az iskola tizenkéttagú zenekara változatos műsorral szórakoztatja a vá-

Együtt választott a brigád

Március 11, a régen várt nap. A „G. Dimitrov” vagongyár klubhelyisége „ünneplőbe öltözött”, hiszen itt van a 24. számú választóköri.

A tavasz első üzenetét hirdető nap-sugarak körülutalják a folyósót és a termeket. A szépen feldisztált terem hosszú asztalánál ül a héttagú bizottság. Ismert nevű dolgozóink, mint például Nagy Piroksa, a „Vörös Triko” gyár munkásnője,

Szabó József, a „November 7” gyárból, Dima Dumitru, az ARTEX-ből. A szavazófülkébe olvashatók a választók között is sok választó szavaz ismerőse, munkatársára, esetleg jóbarátjára, mint amilyen Pománcz István, a „I. Ranghej” gyár munkása, Király Miklós, az OCL Alimentara igazgatója, Schriffert Magda, a „Vörös Triko” gyár dolgozója, akik odaadó munkájukkal érdemelték ki választóik bizalmát.

— Tessék, jöjjen a következő négy elvtárs — hallatszik az ajtóból.

Négy fiatal fiú lép a szavazóterembe. De az egyik az ajtóból nem megy tovább. Az ott álló elvtárs utbaigazitására megszólal.

— En még nem választathatok, — mondja Dumitrescu Nicolae, de egy brigádban vagyunk, — mutat a szavazófülkébe lépő három társára, — és eljöttünk velük. — Figyelő szeme az ajtókat kíséri, míg végre kijön Ionescu Constantin. Nem sokkal utána Dobrin Stefan és Rotarescu Nicolae is, akik életükben most tettek először

szavazócsúdlát az urnába. Szülőföldjüktől Dragagan és Ploestitől messzire kerültek a szakiskola elvégzése után. Most a „G. Dimitrov” vagongyár belakása lett második otthonuk.

Ujra együtt van a befejező részleg négytagú brigádjára. A mosolygó arcú fiatal lakatosok elgondolkoznak a folyósón. Végre Ionescu Constantin brigádfelölő szólal meg:

— Nem tudom miért, de én most éppen úgy érzem magam, éppen úgy örülök, mint a múlt hónapban a 650 százalékos túlteljesítésnek.

Képünkön a „G. Dimitrov” gyár látható, amint egy román táncot mutat be a választók előtt.

tos műsorral szórakoztatja. A barátságosan meleg terembe egyre több szavazót csalogatnak be az egymást váltó szebbnél szebb orosz, román és magyar dalok és táncok. Mindenki jó kedvvel hallgatja a zenekart és az akkordjeon szólisták: Scheitzner József IX., Matekovits László VIII., és Marosó Károly X. osztályos tanulók ügyesen előadott szórakoztató számait. Dunajevszkij „Aratódal”-ával véget ér a műsor. — Viszontlátásra délután négykor — búcsúznak a fiatal zenészek. Mosolygó arcok fordulnak feléjük mindenünnen...

A 6. SZÁMÚ ISKOLÁBAN lévő 21. szavazókörzetnél a „Precizia” termelőszövetkezet kultúrszervezete szórakoztatja a szavazókat. Kuznetsov Maria Novacconi Petru „Ellenségeinkhez” című hatásos versét szavaltja, Messer Gizella magyar nótákat énekel. Csengő hangján elbűvölően szavallnak Petőfi örökség sorait: „Rózsabokor a domboldalon...” A szép népviseletbe öltözött táncoscsoporthoz tartozó fiatalok a román és magyar táncokat, sehogyansem akarják abbahagyni, pedig már régen elmúlt és a kultúrszervezet harmadszor ismételi meg nagy lelkeséssel fogadott műsorát...

A STEFAN GHEORGHIU UTCAI iskolában, a 9. szavazókörzet helyiségében a koradélutáni órákban friss gyermekhangok csendülnek fel: az Oituz utcai 1. számú leányotthon nevelői énekelnek és szaválnak. Lelkesen szál az ének „O szép hazánk...” Szeretet és hűség csendül ki a tiszta gyermeki szavakból: az árvák közötti népköltészetünkünk, amely az ő számukra is boldog, napfényes életet biztosít.

A „DECEMBER 30” GYÁR kultúrszervezete a gyár klubhelyiségében a délelőtti folyamán változatos műsorszámokkal szórakoztatja a vá-

kultúregyüttésének táncsoportja a választók előtt.

A kora délelőtti óráktól kezdve a kultúrszervezet zenekarának tagjai az együttélő népek dalairól adtak elő. A szavazásra érkező közönség, miután leadta szavazatát, szívesen helyezkedett el a klub jól fűtött nézőterén, hogy a változatos műsorszámokban gyönyörködjen, melyek emelték az ünnepi hangulatot.

Ignat Virginia „Az urnák elé” című, mozgósító erejű, lelkesítő költeményt szavalt. Vlasci Ilie románokat és népdalokat énekel. Mocuța Ioan és Foltean Ana zsebkendő-táncot és egy cigánytáncot jártak el sok fiatalos temperamentummal és fejlett ritmuserzéssel, majd Popescu Vasile szórakoztató énekszámaiban gyönyörködött a közönség. A műsor egyik kiemelkedő száma volt Vlasci Ilie, Popescu Vasile, Iliescu Maria és Turcas Constantin ének-kvartettje és Antal Ilona magyar csárdás dalai. Megtapsolta a közönség Ciurariu Mihainak, a „December 30”-gyár kulturinstructorának a régi választásokról írt sikerült szatirikus jelenetét, melyet a műkedvelő csoport tagjai adtak elő. Kovács János akkordjeon számai és a magyar táncsoporthoz szép, régi magyar tánci tettek teljesen a változatos műsort. A kultúrszervezet tagjai sikerült szereplésük után Körtőre utaztak, hogy ott is előadják műsorukat a választás ünnepére összegyűlt dolgozók előtt.

A városi néptanács épületében berendezett Választók házában is kellemes órákat töltöttek a választók. Itt délelőtti 11 órától kezdve a filharmonia népi zenekara műsorként, majd az állami színház művészei szerepeltek. Astru Miculescu népdalokat énekel, Pintilie Petre és Emil Birădeanu mai román költők hazailag tárgyú költeményeiből szavaltak.

V. M. Molotov ebédet adott G. Myrdal tiszteletére

MOSZKVA. (Agerpres.) — A TASZSZ jelenti: V. M. Molotov, a Szovjetunió minisztertanácsának első alelnöke, a Szovjetunió külügyminisztere március 10-én ebédet adott G. Myrdal, az ENSZ Európai Gazdasági Bizottsága végrehajtó titkárnak tiszteletére.

Dánia moszkvai nagykövetének fogadása

MOSZKVA. (Agerpres.) — A TASZSZ jelenti:

A. Merk, Dánia moszkvai rendkívüli és meghatalmazott nagykövete március 11-én fogadást adott XIX. Frigyes dán király születésnapja tiszteletére.

A fogadáson résztvettek H. C. Hansen, Dánia miniszterelnöke és külügyminisztere, aki a szovjet kormány meghívására tartózkodik Moszkvában, I. Bomhold, Dánia oktatásügyi minisztere, A. Kjaer, Dánia rendkívüli és meghatalmazott nagykövete a Jugoszláv SZNK-ban, más dán politikai személyiségek és a dán újságírók egy csoportja.

A Szovjetunió részéről résztvettek

a fogadáson: N. A. Bulganyin, a Szovjetunió minisztertanácsának első alelnöke, V. M. Molotov, a Szovjetunió minisztertanácsának első alelnöke, a Szovjetunió külügyminisztere, A. P. Volkov, a Szovjetunió Legfelső Tanácsa Szövetségi Tanácsának elnöke, a Szovjetunió miniszterei, a kulturális élet képviselői, szovjet és külföldi újságírók.

A vendégek között ott volt G. Myrdal, az ENSZ Európai Gazdasági Bizottságának végrehajtó titkára és a Moszkvában akkreditált diplomáciai képviselők vezetői.

Az igen szívélyes baráti légkörben lefolyt fogadáson beszédet hangoztak el.

Megérkezett a Szovjetunióba Sziria moszkvai nagykövete

MOSZKVA. (Agerpres.) — A TASZSZ jelenti:

Dzsamal Farra, a Sziriai Köztársaság moszkvai rendkívüli és meghatalmazott nagykövete, március 11-én a szovjet fővárosba érkezett.

Dzsamal Farra-t, a Bjeloruszlia államán L. F. Tyeplov, a Szovjetunió külügyminisztériumának ideiglenes protokoll-főnöke, I. Marras, Sziria Köztársaság ideiglenes üvvivője, valamint több moszkvai nagykövetség és követség vezetői fogadták.

Egyezmény a Jugoszláv Szövetségi NK és a Német Szövetségi Köztársaság között Nyugat-Németországnak Jugoszláviával szembeni tartozása kérdésében

BONN. (Agerpres.) TASZSZ.

A Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság és a Német Szövetségi Köztársaság között március 10-én egyezmény jött létre Nyugat-Németország Jugoszláviával szembeni tartozásának rendezése kérdésében.

Az egyezmény kérdésében a Német Szövetségi Köztársaság kormányának kötelezte magát, hogy a háború előtti német tartozások fejében, valamint a jugoszláv munkásoknak a hitleri Németországban a második

világháború idején végzett kényszer munkájáért ellenértéként pénzen és áruszállításokban összesen 300 millió márkát fizet.

Az egyezmény aláírását hosszas tárgyalások előzték meg. A most aláírt egyezménynek megfelelően, a Német Szövetségi Köztársaság kötelezte magát, hogy öt év leforgása alatt 60 millió márkát fizet Jugoszláviának, a további 240 millió márkát pedig áruszállításokkal egyenlíti ki.

Junius 10 és 15-ike között tartják meg Helsinkiben a nemzetközi újságíró-találkozót

PRAGA. (Agerpres.) A Ceteka jelenti:

A nemzetközi újságíró találkozó szervezésére alakult bizottság elhatározta, hogy a találkozót június 10

és 15-ike között tartják meg Helsinkiben.

A találkozón számos európai, ázsiai és amerikai, valamint afrikai ország küldöttsége vesz részt.

Franciaország külügyminiszterének nyilatkozata Delhibe érkezésekor

DELHI. (Agerpres.) A TASZSZ jelenti:

Pineau francia külügyminiszter március 11-én háromnapos látogatásra Delhibe érkezett. A repülőtéren Pineau a sajtó képviselőinek kijelentette, hogy a kasmiri kérdés nem tartozik a SEATO-ra és hogy Franciaország, amely magáévá tette a kasmiri kérdésre vonatkozó ENSZ-határozatot, hisz a kérdés békés megoldásában. Pineau a továbbiakban azon véleményének adott kifejezést, hogy a béke jobban biztosítható, ha a gazdasági kérdésekre nem pedig a katonai szövetségekre helyezik a hangsúlyt.

Lapjelentések szerint, a Pineau és Nehru közötti tárgyalások során megvitatják a katonai szövetségeket.

kel, valamint Franciaország észak-afrikai politikájával kapcsolatos kérdéseket.

Pineau és Nehru március 11-én tartották első megbeszélésüket.

DELHI. (Agerpres.) Az Új Kína jelenti:

Christian Pineau francia külügyminiszter vasárnap reggel Agrából jött Delhibe érkezett. Pineau még a délelőtti folyamán megbeszélést folytatott Nehru indiai miniszterelnökkel.

A megbeszélés során megvitatják a bagdadi paktum kérdését, a genfi egyezmények végrehajtásának, a francia kormány észak-afrikai politikájának problémáit és más időszere nemzeti kérdéseket.

Görögország tiltakozó jegyzéket intézett az ENSZ főtákarához a ciprusi eseményekkel kapcsolatban

NEWYORK. (Agerpres.)

A France Presse hírügynökség közli, hogy Christian Palamas, Görögország állandó ENSZ megbízottja március 10-én tiltakozó jegyzéket nyújtott át az ENSZ főtákarának a ciprusi brit politika, főként pedig Makariosz érsek és a ciprusi klerus más három tagjának deportálása ellen.

A görög küldöttség kérte, hogy a jegyzéket hozzák tudomására az ENSZ összes tagállamainak, majd a leghatározottabban tiltakozott Angliának az ENSZ alapokmány szellemével össze nem egyeztethető provokációs akciói ellen.

Március 10-én egész nap hatalmas

tiltakozó tüntetések zajlottak le Görögország nagyobb városiban. Athénben az angol neveket viselő üzletek cégtábláit leszakították és megsemmisítették.

Szalonikiben, mint a France Presse hírügynökség tudósítója jelenti — három ezer tüntető barikádok mögött három órán át keményen ellenállt a tankokkal megerősített rendőri erőnek. Hivatalos adatok szerint a sebesültek száma 154, akik közül 121 szaloniki.

Gépfegyverekkel felszerelt rendőri erők őrzik a konzulátusokat és nagykövetségeket, valamint a görögországi nagyvárosok fontosabb pontjait.

Hatoyama japán miniszterelnök Japán és a Kínai NK kapcsolatairól

TOKIO. (Agerpres.)

Hatoyama japán miniszterelnök március 10-én a parlament költségvetési bizottságában kijelentette, hogy „bizonyos feltételek mellett” találkozhatna Csu En-laj-al.

Hatoyama e nyilatkozata válasza volt Akiyama szocialista képviselőnek arra a kérdésére, hogy mit számít nekünk tenni a kormány a Kínai NK-val való diplomáciai és kereskedelmi kapcsolatok normalizálása érdekében.

A japán miniszterelnök hangsú-

lyozta, hogy nem ismerhetik el a Kínai NK-át, Japannak a kommunizmus fennmaradását fenntartott kapcsolat miatt. „Szeretném azonban — tette hozzá Hatoyama — megjavítani és megszilárdítani kapcsolatunkat Kínával.”

Akiyama egy másik kérdésére a miniszterelnök ezt válaszolta: Csu En-laj miniszterelnök kijelentette, hogy szeretne találkozni velem. Bizonyos feltételek mellett találkozhatnék vele.

Az angol liberális és laburista sajtó „politikai baklövésnek” minősíti Makariosz érsek letartóztatását

LONDON. (Agerpres.)

A londoni sajtó behatóan foglalkozik Makariosz érsek letartóztatásával. Míg a konzervatív lapok, a Daily Mail, Daily Express és a Daily Telegraph jóváhagyják ezt az intézkedést és támogatják a ciprusi brit hatóságok erőpolitikáját, a liberális és laburista sajtó elégedetlenséget fejez ki az angol kormány „politikai baklövésével” szemben.

A News Chronicle című liberális lap összehasonlítja Makariosz érsek deportálását különböző más országok politikai vezetőinek, mint például Ben Yusefi marokkói szultánának a deportálásával és hangsúlyozza, hogy ezek a politikai vezetők végül is valamennyien „emelt fővel tértek vissza hazájukba, ahonnan kiűzték őket”.

A Daily Mirror (független balol-

dali) és a Daily Herald (laburista) című lapok részletesen beszámolnak Makariosz érsek letartóztatásának és deportálásának körülményeiről és aggodalmukat fejezik ki a Ciprusban előállított helyzettel kapcsolatban, ahol „feszült a légkör és a brit csapatok riadó készségben vannak”.

A Reuter hírügynökség londoni diplomáciai körök véleménye alapján megállapítja, hogy Makariosz érsek deportálása azt bizonyítja, hogy a brit vezetőkörök mindenáron fenn akarják tartani uralmukat a szigeten. A hírügynökség rámutat arra, hogy Glubb tábornoknak az arab légio parancsnoki tisztségéből való eltávolítása után az angol kormány mindegyikében fenn akarja tartani a brit középkeleti pozíciók szempontjából annyira fontos ciprusi katonai támaszpontot.

Dulles amerikai külügyminiszter sajtóértekezlete Delhiben

DELHI. (Agerpres.) A TASZSZ jelenti:

Dulles amerikai külügyminiszter március 10-én sajtóértekezletet tartott. Rövid nyilatkozatában azt állította, hogy az Egyesült Államok és India között nagyobb a megértés, mint az ellentét. Hangsúlyozta, hogy fontos megbeszélést folytatott Nehru indiai miniszterelnökkel. Dulles ezután válaszolt a tudósítók által feltejtett kérdésekre. A legtöbb kérdés a kasmiri problémának a SEATO tanács ülésén történt megvitatására vonatkozott.

Dulles kijelentette, hogy megvitatja még Nehruval a Szovjetunió Kommunista Pártja XX. kongresszusával kapcsolatos kérdéseket. Rámutatott arra, hogy az Egyesült Államokban tett egyik nyilatkozatában már kinyilvánította azon véleményét, hogy a kongresszus rendkívül fontos esemény volt.

A leszerelés kérdéséről szólva, Dulles azt állította, hogy az Egyesült Államok olyan ellenőrzés biztosítására törekszik, ami garanciát képezne egy váratlan támadás ellen.

„MAXIM GORKIJ” mozi: (Mikolaka): március 14-ig: Argentínától Mexikóig. Előadások: 5 és 7 óra.

„DOZSA GYÖRGY” mozi: március 16-ig A csavargó. (Első rész). Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra. Naponta matiné 11 óra.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: március 14-ig: A vihar. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra.

„HERBAK JANOS” mozi: március 18-ig A csavargó. (Első rész). Előadások: 3,30, 5,30, 7,30 és 9,30 óra.

„J. L. CARAGIALE” mozi: március 13-án: Nürnbergi express. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra.

„UJ IDOK” mozi: március 18-ig: A városi ifjúsági fesztivál.

„DECEMBER 30” üzemi film-színház: március 17 és 18-án: Két acre föld. Előadások: 3, 5 és 7 óra.

„MAXIM GORKIJ” mozi: (Mikolaka): március 14-ig: Argentínától Mexikóig. Előadások: 5 és 7 óra.

„ILIE PINTILIE” CFR mozi: (Gradiste): március 14-ig: Bűnös-e Ed. Martin? Előadások: munkanapokon este 7 óra, vasárnap: 3, 5 és 7 óra.

„SOLIDARITATEA” mozi (Gáj): március 14-ig: Bábszínház kezelő. Előadás: vasárnap 3, 5, 7 és 9 óra, hétköznap 6 és 8 óra. (Hétfőn nincs előadás.)

AZ ARADI BABSZINHAZ MŰSORA: Csütörtökön, március 15-én, 16. óra: Punguta cu doi bani. (Az előadás román nyelven.)

A parlamenti út felhasználásának lehetősége a szocializmusba való átmenetben

Irta: PALMIRO TOGLIATTI

A világháború minden rétegében, a népmozgalmak körében és különösen a munkásságban — amely egyre inkább a szocialista rendszer megteremtésére áhítozik — hatalmas érdeklődést keltett Hruscsov elvtársnak az SZKP XX. kongresszusán kifejtett tézise, a parlamenti út felhasználásának lehetőségéről a szocializmusba való átmenetben.

Ez a tézis példa és egyben bizonyíték arra, hogy a marx-lenin tanítás — ha alkotó módon és szoros kapcsolatban az osztályharc eleven valóságának fejlődésével és gyakorlatával fogjuk fel — egyre újabb és újabb területeket és távolokat tár fel a társadalom szocialista átalakítását szolgáló tevékenység előtt. A marxizmus-leninizmus azt tartja, hogy a szocializmus valódi átterése formái változatossá és bizonyos körülmények között lehetségesnek tartja a forradalom békés fejlődését. A fő dolog az, hogy minden körülmények között fel kell ismerni és teljesen meg kell érteni mindazt, ami új az objektív viszonyokból és osztályerők és politikai erők alakulásában, le kell vonni a szocializmus minden harcának általános tájékozódása és gyakorlati tevékenysége szempontjából szükséges következtetéseket. Ami azonban a parlamentet, annak feladatait és szerepét illeti, a történelmi fejlődés folyamán olyan fontos változások mentek itt végbe, amelyeket figyelembe kell venni, hogy megérthessük és előre láthassuk a jövőben lehetséges szocialista átalakításokat. Bizonyos formák és eszközök, amelyek hasznosnak bizonyultak a múltban, amikor a szocialista mozgalom még kevésbé fejlett volt a burzsoázia korlátaival uralt az egész földet és minden országot, nem alkalmasak a jelenlegi körülmények között, amikor létezik a világon az emberiség egyharmadát felelő szocialista tábor, amikor az általános válságtól meggrázott kapitalizmus már sokat

vesztett hajdani erejéből, amikor a szocializmus eszméi és az a meggyőződés, hogy a szocialista rendszer megteremtése elkerülhetetlen szükségesség, mind mélyebben behatol a dolgozók tömegeibe.

Ha figyelmesen szemügyre vesszük a parlament intézményét, annak két — egymással persze szorosan összefüggő — szerepkörét különböztethetjük meg. A parlament egyrészt népképviselői szerv, amely a választójoggal bíró állampolgárok akaratának kifejezése útján jön létre. Másrészt a parlament az állam vezető szerve (vagy ennek kellene lennie) és ezért reá hárul a törvényhozási szerep, az állami bevételek meghatározására és kiadásainak helyes felhasználására vonatkozó problémák megoldása, a végrehajtó hatalom, vagyis a kormány tevékenységének ellenőrzése. Normális parlamenti rendszerben a parlamentnek kell tulajdonképpen kineveznie magát a kormányt is.

Figyelemmel tanulmányozva a helyzetet, csaknem valamennyi kapitalista országban, vagy legalábbis az európai kontinensen azokban az országokban, amelyekben erős munkásmozgalom fejlődött ki és amelyekben a politikai helyzet nem stabil, azt látjuk, hogy a burzsoázia kormányzó csoportjain belül egyre inkább tért hódít az irányzat, hogy ne vegyenek tudomást a parlamenti, figyelmen kívül hagyják a fent említett két szerepkörét, megváltoztatják lényegét, sőt ezen túlmenően fokozatosan megszabadulnak a parlamentiől.

Az elmúlt évszázadban, amikor a burzsoázia forradalmak folyamán megjelentek a parlamentek, még nagyon csekély volt a választójoggal bíró állampolgárok száma. Olaszországban például nem csak az irni-olvasni

nem tudó állampolgároknak nem volt szavazati joguk (annakidején ezek tették ki a lakosság többségét), hanem azoknak sem, akiknek nem volt ingatlanuk, vagy állandó jövedelmük. Így aztán minden választókörületben csak néhány száz, vagy legfeljebb néhány ezer állampolgár vett részt a szavazásban. Ez nagyon megkönnyítette a szavazatok megszerzését megengedhetetlen módszerekkel, személyes nyomás útján, vesztegetéssel és különféle fondorlatokkal. Nem nagyon állíthatjuk, hogy az ilyen megvalósított parlamenti rendszer valóban a népet képviselte. Ezek a parlamentek lényegében a kapitalista oligarchia képviselői szervei voltak.

Amikor kifejlődött a demokratikus mozgalom és a politikai küzdőterem megjelent a munkások szocialista tömegmozgalma, mind nagyobb néptömegek nyertek el a szavazati jogot. Csak kemény harcok árán, amelyek egyes országokban a konzervatív kormányok elleni népi felkeléssé szélesedtek, sikerült kivívni az általános, egyenlő és közvetlen választójogot. Ezután jelentek meg a parlamentekben a különféle haladó demokraták, a szocialisták és végül az első világháború után a kommunista frakciók.

Amikor Franciaországban és Olaszországban — ahol a kommunista és a szocialista pártoknak nagy befolyásuk van a tömegek soraiban, — a parlamenti választások az arányos rendszer alapján mentek végbe, a szocializmus felé törekvő csoportok megkapták az összes parlamenti helyek egyharmadát, felé. Erthető tehát, hogy ilyen körülmények között ezeknek a csoportoknak egészen másféle parlamenti tevékenységet kellett kifejteniük, mint a múltban, amikor a parlamentet csak agitációs színpadként tekintették. Felmerült annak a lehetősége, hogy a parlamentben pozitív munkát fejtsenek ki bizonyos szocialista átalakulások érdekében és, legalábbis részben, meg is tört-

lént. Olaszországban például több politikai csoporttal kötött egyezmény alapján sikerült az olasz alkotmányban olyan tetteket beiktatni, amelyek leszögeztek mélyreható társadalmi reformok szükségességét: ilyenek a munkához való jog biztosítása, a földreform, a legnagyobb kapitalista monopóliumok nacionalizálása és így tovább.

A burzsoázia kormányzó csoportjai természetesen minden rendelkezésre álló eszközt felhasználának arra, hogy megakadályozzák a dolgozók haladó pártjának sikerét a választásokon. Lenin annakidején mélyrehatóan tanulmányozta ezt a kérdést és mesteri módon mutatta meg, melyek ezek az eszközök és hogyan használja fel őket a burzsoázia. Ma már azonban a szocialista eszmék olyan mélyen behatoltak a nép tudatába, a burzsoázia pártok pedig annyira kompromittáltak és lejárattak magukat, hogy most már könnyebb kiragadni a néptömegeket a reakciós csoportok befolyása alól, mint azelőtt.

Ezenkívül azt is meg kell mondani, hogy ha a munkásoknál élén jörszervezt, harcos káderek által vezetett, nagy pártok állanak, ezek képesek arra, hogy nagyrészt semlegesítsék a burzsoázia által a tömegek megfélemlítésére, megvesztegetésére, sőt használt eszközöket, amelyekről Lenin beszélt.

mentben és a minimálisra csökkentik a parlamenti kisebbséget.

E tekintetben a legkézzelérhető példát szolgáltatja De Gasperi kezdeményezése 1953-ban jóváhagyott törvény, amelyet a nép „szíványtörvénynek” nevezett el. E törvény értelmében, ha a kormánypártok egyetlen szavazattal többet kaptak az összes szavazatok felénél, az elegendő volt ahhoz, hogy megkapják a parlamenti helyek kétharmadát. Egy évvel később hasonló törvényt hoztak Franciaországban. E törvény alapján, ha a kormánypártok a választókörletekben „összekapcsolják” listáikat, s ennek folytán megkapják a szavazatoknak több mint felét, felhasználhatják maguk között az összes helyeket és teljességgel kizárhatták a parlamentből az ellenzéket.

Az olaszországi reakciós csoportok már odáig mentek szemérmelenségükben, hogy minden választás alkalmával kijelentik, hogy meg kell változtatni, vagy újjal kell helyettesíteni a választási törvényt, megpedig olyképpen, hogy az ellenzék semmi esetre se szerezhesse meg a többséget, vagy, hogy ne lehessen sok képviselője parlamentünkben. Ilyen irányzatla ezinte mindenütt, de főleg Nyugat-Németországban találkozhattunk. Egyes országokban, valamint azokon a vidékeken, ahol a kommunista befolyással bírnak, több választó kell egy képviselő megválasztásához, mint más vidékeken, ahol a kommunistáknak kisebb a befolyásuk. A legtöbb görögországi választásokon például, a baloldali ellenzék megszerezte a szavazatok többségét. A parlamenti helyek többségét pedig... a kormánypártok szerezték meg.

Mit jelent egy alapos vizsgálat fényében a burzsoázia kormányzó csoportjának és az őket képviselő pártoknak és kormányoknak a magatartása. Nem küszöbölhetik ki a parlamentet a politikai életből, mint ahogyan annakidején a fasiszták tették, mert Hitler és Mussolini rendszerének katasztrofális csődjétől a közvélemény túlnyomó többsége nem tűné ezt. A burzsoázia kormányzó csoportjai újabb eszközöket, főleg a választási rendszer megváltoztatásával igyekeznek megakadályozni, hogy a népi erők mind erősebb képviselők jussanak a parlamentben. Olyan törvényeket léptetnek életbe, amelyek megakadályozzák, hogy a kisebbség az elért szavazatok számának arányában megfelelő számú helyet kapjon a parla-

mentben és a minimálisra csökkentik a parlamenti kisebbséget.

Vajon remélhetik-e ezek az erők, hogy felhasználhatják a parlamentet a szocializmusba való átterezéshez, vagyis a gazdasági és társadalmi átalakulások megvalósításához? Minden az erőviszonyok arányától függ, de első sorban attól, hogy a munkásmozgalmi pártjai hogyan indítják meg a harcot és hogyan vezetik a széles néptömegeket.

A demokratikus elvekért folyó harcban elsősorban el kell érniük, hogy a parlament megválasztása olyképpen történjen, hogy az valóban az ország „tükré”, tehát igazán demokratikus parlament legyen.

Másodsorban az szükséges, hogy a szocializmusért harcoló pártok — mindenekelőtt a kommunista pártok — hatalmas, nagy taglétszámu és jól szervezett pártokká váljanak, jól dolgozzanak és harcoljanak a döntő befolyást vívniuk ki maguknak a munkásmozgalmi és az egész nép legszámbottevőbb rétegeinek körében.

Harmadsorban az szükséges, hogy a pártok között meglegyen az akcióegység, mert ennek következtében nemcsak számbeli fölénytük fog erősödni a parlamentben, hanem kölcsönös megértés és együttműködés is ki fog alakulni közöttük és azok között a politikai erők között, amelyek nem tanúsítanak ellenséges magatartást egyes szocialista jellegű társadalmi reformok és a következtetéseik megvalósítása iránt.

Majd ha megvalósulnak ezek a feltételek a szocializmus győzelmei létrejöttének és nemzetközi síkon való állandó erősödésének mai körülményei között, akkor lehetséges lesz a parlamentáris utat felhasználni a szocializmusba való átterezéshez. Mint ebből kitűnik, arról van szó, hogy minél jobban meg kell érteni a szocializmusért folyó harc mai lehetőségeit, s mind nagyobb hozzáértéssel, a körülményekből fakadó minden lehetséges felhasználásával arra az útra kell vezetni a tömegek egyre növekvő mozgalmát, amelyet a jelenlegi történelmi jelentőségű időszak nyit meg előttünk.

(A Právda 67. számában megjelent cikk rövidített szövege.)